

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Tos/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010437
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121010437.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.10.2021 v trestnej veci J. E. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona a iné, o sťažnosti J. E. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 16.06.2021 sp. zn. 6Nt/8/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť J. E..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 16.06.2021 sp. zn. 6Nt/8/2021 súd podľa § 446 ods. 1 Tr. poriadku, v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona, zmenil spôsob výkonu ochranných liečení uložených obvinenému J. E. a to ochranného psychiatrického liečenia uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 28.08.2018, sp. zn. 33Nt/23/2018 ambulantnou formou a ochranného protitoxikomanického liečenia uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 14.03.2019 sp. zn. 5Nt/44/2018 ambulantnou formou, u oboch na formu ústavnú.

Proti tomuto uzneseniu, riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.06.2021 prostredníctvom obhajcu, podal sťažnosť J. E., ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 02.08.2021. Namietal, že súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho argumentmi uvádzanými počas konania, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, pričom má za to, že niektoré argumenty boli súdom úplne odignorované. Výkon ochranného liečenia má význam len vtedy, ak vzhľadom na osobu je zrejmé, že účel možno dosiahnuť, pričom sa vyžaduje najmä pozitívny postoj k aktivitám vedúcim k liečbe. Od začiatku dobrovoľne spolupracoval s F. F., ktorá je jeho ošetrujúca lekárka a pravidelne sa zúčastňoval zdravotných kontrol, pričom doposiaľ berie lieky, z ktorých má zdravotné problémy, avšak napriek tomu už tri mesiace abstínuje od užívania návykových látok. Podkladom pre rozhodnutie súdu o zmene ochranného liečenia mali byť odborné lekárske znalosti vo forme znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia, nakoľko iba vyjadrenie ošetrujúcej lekárky nepostačuje na to, aby súd sám rozhodol. Zdôrazňuje, že jeho pobyt na slobode nie je pre nikoho nebezpečný, má priateľku, pracuje a snaží sa zaradiť do normálneho procesu bez drog. Uloženie ochranného liečenia ústavnou formou vyžaduje, aby jeho pobyt na slobode bol aj skutočne nebezpečný, preto na naplnenie tejto podmienky nepostačuje nekonkrétny záver ošetrujúcej lekárky. Obmedzenie jeho osobnej slobody považuje za zásadne rozporné s princípom proporcionality. Záver, ktorý urobil konajúci súd považuje v kontexte obmedzenia osobnej slobody z hľadiska princípu proporcionality za zjavne neodôvodnený. V konaní nebolo jednoznačne preukázané, že jeho duševná choroba bola takého stupňa, ktorý by nevyhnutne vyžadoval nútené obmedzenie osobnej slobody. Považuje za neadekvátne, že namiesto miernejšieho spôsobu ochranného liečenia ambulantnou formou mu konajúci súd nariadil ústavnú formu ochranného liečenia. Samotné odporúčanie ošetrujúcej lekárky nie je dostatočným podkladom na rozhodnutie súdu o tejto otázke. Na základe uvedeného má za to, že konajúci súd nedostatočne zistil

skutkový stav a žiadal, aby nadriadený orgán napadnuté uznesenie zrušil a vec rozhodol sám alebo uložil orgánu, proti rozhodnutiu ktorého sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí zistil, že u J. E. ochranné liečenia ambulantnou formou neplnia svoj účel, tento nepristupoval zodpovedne k liečeniam, opakovane nedodržiaval abstinenciu, je zrejmé, že forma ústavná by mohla splniť svoj účel a napomôcť mu so začlenením sa do riadneho spôsobu života, preto vzhľadom na uvedené, s poukazom na citované zákonné ustanovenia, vyhovel návrhu na zmenu oboch typov ochrannej liečby z ambulantnej na ústavnú.

Po oboznámení sa so sťažnosťou, napadnutým uznesením, ako aj obsahom predloženého spisu, sťažnostný súd zistil, že uznesením Okresnej prokuratúry v Prešove zo dňa 07.06.2018 sp. zn. 1 Pv 197/18/7707-30 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku trestné stíhanie vedené proti J. E. za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 23.03.2018 v čase asi o 07.30 hod. doposiaľ nezisteným spôsobom vnikol na súvisle oplotený a uzatvorený pozemok prislúchajúci k rodinnému domu na adrese X., ul. X. V. X, bez súhlasu majiteľa F. V. G., aj napriek výzvam majiteľa, aby pozemok opustil, tam neoprávnene zotrval a domáhal sa stretnutia s jeho dcérou proti ich vôli,

a za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 23.03.2018 v čase asi o 07.00 hod. v X. na ul. X. A., v rodinnom dome s popisným číslom 4, po predchádzajúcej hádke svojmu otcovi F. K. E., nar. XX.XX.XXXX, vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím, následne ho naháňal po rodinnom dome a keď ho dobehol, tak poškodený v obave, že dôjde k dokonaniu hroziaceho útoku zobral do rúk stoličku, ktorú proti páchatelovi nasmeroval s cieľom odvrátiť hroziaci útok, čím týmto svojím konaním u svojho otca F. K. E. vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, pričom poškodenému počas útoku nebolo spôsobené také poškodenie zdravia, ktorým by bol sťažený jeho obvyklý spôsob života,

zastavené, pretože obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 28.08.2018 sp. zn. 33Nt/23/2018 bolo J. E. podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 74 ods. 1 Tr. zákona uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 14.03.2019 sp. zn. 5Nt/44/2018 súd podľa § 74 ods. 1 Tr. zákona obvinenému J. E. zmenil ochranné protitoxikomanické liečenie z ústavnej formy na ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, s tým, že podľa § 74 ods. 2 Tr. zákona ochranné psychiatrické liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Súd prvého stupňa pred vydaním napadnutého uznesenia správne postupoval, keď vypočul ošetrujúcu lekárku J. E., psychiatricku F. F. F., ktorá na verejnom zasadnutí uviedla, že pacienta má v liečbe od 18.03.2019, kedy mu bola zmenená ústavná liečba na liečbu ambulantnú, psychický stav sa zlepšil, ale v odbere sa našli drogy, boli problémy s jeho správaním, po čom mu vybavila liečenie na Prednej Hore, ale priamo tam užil metamfetamín. Následne bol v Prešove dva mesiace, s čím súhlasil, ale tak mal zas metamfetamín v moči, preto mu dala papiere, aby nastúpil do Palárikova 24.09.2020, kde bol do marca 2021, po čom sa mal po príchode domov hlásiť, ale neprišiel. Z Bardejova jej volali, že tam leží s pozitívnym metamfetamínom. Od apríla 2020 prevažuje, že abstinencia k drogám nie je, ambulantná forma liečenia nepostačuje a ani nevie, v akom je psychickom stave. Trvá na nariadení ústavnej liečby, nakoľko pacient bol pozitívny na metamfetamín aj v Bardejove. Pacient je činný na sociálnych sieťach a z jeho statusov nevyplýva, že abstínuje. Zároveň má vážnu psychiatrickú diagnózu, táto sa zhoršuje a treba to zastaviť. Myslí si, že keď bude hospitalizácia nariadená, tak to splní svoj účel.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu o zmene ochranných liečení u J. E. a to tak protitoxikomanického, ako aj psychiatrického z ambulantnej formy na ústavnú formu je správne a zákonné. Rovnako z uvedených dôvodov považuje krajský súd obhajobné námietky poukazujúce na neproporčnosť rozhodnutia a skutočnosť, že podľa jeho názoru jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný, za nedôvodné. Vo vzťahu k námietke obhajoby, že na zmenu ochranného liečenia nepostačuje názor ošetrojúcej lekárky krajský súd udáva, že práve ošetrojúca lekárka pacienta je osobou, ktorá je oprávnená posúdiť, či liečenie, ktoré u nej pacient absolvuje, plní alebo neplní svoj účel, keďže zákonodarca v ustanovení § 446 ods. 1 Tr. poriadku práve vo vzťahu k ošetrojúcej lekárke uzákonil možnosť podávať návrhy na zmenu ochranného liečenia.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.